

det ærede Medlem, at det har været Sædvane at anbringe saadanne Papirer i Kassebeholdningen. Det tror jeg ikke, man kan sige; den Sædvane tror jeg nok blev indført første Gang overfor saa dubiøse Papirer, den Gang disse Landmandsbankaktier blev lagt dør. Det maa ogsaa være den ærede Ordfører bekendt, at man gentagne Gange her i Rigsdagen har drøftet det forsvarlige i at lade disse 40 Millioner gælde for at være rigtige Kroner, da enhver dog maatte nære megen Tvivl om, hvorvidt de havde den Værdi, de var opført til. Derfor forekommer det mig, at det ærede Medlem skulde sige mig, hvad jeg burde have gjort i dette Tilfælde, om jeg burde have ladet dem blive liggende som 40 Millioner reelle Kroner, eller paa hvilken anden Maade det ærede Medlem mener, at Situationen skulde være klaret. Det er ikke nok, at man bebrejder en Minister, at han har gjort et eller andet, hvis man ikke er i Stand til at sige, *hvad* han skulde have gjort, eller er i Stand til at sige, at han intet skulde have gjort, og det vil altsaa sige, at Pengene stadig skulde have figureret som 40 Mill. Kr. trods det, at de efter min Formening ingen Værdi har. Jeg vil altsaa gerne udbede mig en Udtalelse fra det ærede Medlem om, hvad jeg skulde have gjort i dette Tilfælde.

Elgaard: Den højtærede Finansminister vil have at vide af mig, hvad han skulde have foretaget sig. Jeg vil sige, at hvis den højtærede Minister ikke havde foretaget denne Ompostering, vilde der ikke være opstaaet nogen Debat om dette Spørgsmaal. Endvidere vil jeg sige, at det maatte dog være en Formuenedskrivning; hvis den højtærede Minister vilde skrive ned, maatte han altsaa ikke overføre det til Driftsregnskabet, men foretage Nedskrivningen paa Status. I øvrigt er der vel ikke noget mærkværdigt i, at man i dette Spørgsmaal i nogen Grad støtter sig til de Udtalelser, som Debatten ved Finanslovsforslagets første Behandling affødte, hvor der bl. a. af de ærede Medlemmer Hr. N. Neergaard og Hr. Korsgaard blev gjort opmærksom paa, at man ikke kunde finde nogen virkelig Motivering for den foretagne Nedskrivning af dette Beløb.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Elgaard ikke vil give mig Svar paa det Spørgsmaal, jeg nu gentagende har rettet til ham, nemlig det Spørgsmaal, hvad han mener, jeg skulde

have gjort. Mener det ærede Medlem Hr. Elgaard, at man skulde have optaget disse Aktier til 40 Millioners Værdi, saaledes som det er gjort i de tidligere Aar? Mener de øvrige Udvalgsmedlemmer det samme? Der er jo flere, der har underskrevet paa denne Mindretalsudtalelse. Der er de ærede Medlemmer Fru Mathilde Hauschultz, Hr. N. P. Jensen og Hr. Hans Jacob Sørensen. Jeg maa maaske spørge alle Mindretallets Medlemmer paa een Gang: Mener de ærede Medlemmer, at jeg burde have optaget disse 40 Millioner til fuld Værdi, eller hvad mener de, jeg skulde have gjort i dette Tilfælde?

Rode: Da jeg tidligere som Medlem af Finansudvalget dels dør og dels ved Udtalelser her i Salen har beskæftiget mig med dette Spørgsmaal, vil jeg gerne sige, at efter min Mening kunde den højtærede Finansminister ikke gøre andet end, hvad han har gjort, ogsaa under Hensyn til, hvad han vidste, dette Tings Flertal mente. Han kunde ej heller have gjort andet, hvis han ikke vilde fremstille for den høje Rigsdag og for Befolkningen et Forhold paa en urigtig Maade. Hvad han har foretaget, har kun været at konstatere en Kendsgerning.

Rudfeld: Da jeg hører til dem, som vil afholde sig fra at stemme over dette Statsregnskab under Hensyn til det omtalte Forhold, vil jeg gerne sige til den højtærede Finansminister, at jeg anser hans Opstilling for at være regnskabsmæssig urigtig. Der er nemlig med Hensyn til Opførelsen af de forskellige Aktiver paa Statsregnskabet ganske bestemte, lovfæstede Regler, og hvis den højtærede Finansminister vil følge dem, saa ved han, hvad han har at gaa efter ogsaa med Hensyn til dette Forhold. Man kan strides om, hvorvidt Aktiverne skulde ligge i Kassebeholdningen eller i Reservefonden, men det er en Del af Statens Aktiver, og naar man har russiske Statsobligationer liggende i Statens Reservefond til en bestemt Værdi, er det ganske vilkaarligt at afskrive netop danske Værdier, hvor man kan tvistes om, hvorvidt de i Fremtiden kan faa nogen Værdi eller faa den fulde Værdi. Det er ganske meningsløst at afskrive disse Værdier, samtidig med at man følger de gældende Regler med Hensyn til andre Papirer, som vitterligt for alle og enhver er værdiløse nu og i Fremtiden. Det er den *vilkaarlige* Maade, hvorpaa den højtærede Finansminister er optraadt overfor dette Statsregnskab, som gør, at jeg vil afholde mig fra at stemme, idet jeg